

[Arbejdsministeren]

Formålet med bestemmelsen i arbejdsløshedslovens § 23 er at undgå, at den offentlige arbejdsformidling inddrages, når der iværksættes kollektive kampskridt på arbejdsmarkedet.

De almindelige kollektive kampskridt er strejke, blokade, lockout og boykot. Det fremgår ikke af lovbestemmelsens forarbejder, hvorfor lovteksten er begrænset til kun at omtale strejke og lockout. Det er imidlertid åbenbart, at sigtet med bestemmelsen, nemlig at sikre arbejdsformidlingens neutralitet, ikke ville kunne fastholdes, såfremt man antog, at bestemmelsen ikke tillige omfattede kollektive kampskridt i form af blokade og boykot.

For samtlige nævnte fire kampmidler gælder det, at de kan anvendes retmæssigt, men også, at de kan anvendes uretmæssigt. Som det fremgår af lovbestemmelsen, er arbejdsformidlingen afskåret fra at foretage en selvstændig vurdering af konflikten retmæssighed. Årsagen til konflikten er således uden betydning for arbejdsformidlingens pligt til at stoppe sin formidlingsvirksomhed, og formidlingen kan først genoptages fra det tidspunkt, da konflikten er hævet eller kendt overenskomststridig eller på anden måde retsstridig.

Jeg vil gerne tilføje, at det i arbejdsretsloven er bestemt, at sager om lovligheden af anvendelse af kollektive kampskridt til støtte for krav om overenskomst på områder, hvor kollektiv overenskomst ikke er indgået, indbringes for arbejdsretten.

Spm. nr. S 364

Til *ministeren for offentlige arbejder* (3/12 85) af:

Pia Kjærsgaard (FP):

»Kan ministeren dokumentere, at P&T ikke sætter penge til på adresseløse forsendelser og dermed er med til at udkonkurrere private distributionsfirmaer, der ikke kan dække et underskud ved hjælp af skatteydermidler?«

Begrundelse

Brancheforeningen af Danske Distributører har tilsyneladende ikke kunnet få korrekte oplysninger af ministeren vedrørende et specificeret regnskab fra P&T omhandlende

adresseløse forsendelser. Da det kan give anledning til mistro til P&Ts forretningsmetoder, bedes ministeren fremlægge et korrekt specificeret regnskab.

Svar (12/12 85):

Ministeren for offentlige arbejder (Arne Melchior):

P&T har ikke noget underskud at dække ved hjælp af skatteydermidler. I 1984 afleverede P&T godt 300 mill. kr. til statskassen, efter at alle driftsudgifter, 9 pct. forrentning af den investerede statskapital og alle anlægsudgifter var afholdt. Jeg kan supplerende oplyse, at dette overskud i 1985 forventes at blive mere end dobbelt så stort, og at den del, som postsidens bidrager med, vil udgøre den største del af det samlede overskud.

Postvæsenet har alene eneret på besørgelsen af breve og adresserede tryksager. Alle andre tjenester, som det fælles produktionsapparat benyttes til, udføres i fuld konkurrence, dog på den særlige måde, at P&T har besørgelsespligt overalt i landet, medens konkurrenterne er frit stillet på dette punkt.

Når Brancheforeningen af Danske Distributører alligevel taler om underskud, skyldes det, at omkostningerne ved det fælles produktionsapparat – kapacitetsomkostningerne – i brancheforeningens analyser fordeles på de enkelte forsendelsesarter ikke efter målelige kriterier, men efter arbitrære fordelingsnøgler, således at brancheforeningen efter formål kan vise underskud på P&Ts forskellige forsendelsesarter.

I modsætning til de fleste private foretagender redegør P&T gerne for de enkelte tjenesteområders dækningsbidragsindtjening. Heraf vil det bl.a. ses, at monopolområdet og konkurrenceområdet hver for sig giver et betydeligt positivt dækningsbidrag. De tjenester, hvorpå der er eneret, gav således i 1984 et dækningsbidrag på ca. 1,6 mia kr. De tjenester, hvor der er konkurrence, gav ca. 1 mia kr. i alt. Heri er indeholdt et negativt dækningsbidrag på 175 mill. kr. vedrørende bladbesørgelsen som følge af det lave takstniveau, der politisk er fastsat på dette område. Ellers er dækningsbidragene, som de bør være, nemlig positive, domineret af giroen, der gav ca. 960 mill. kr. i 1984.

De adresseløse forsendelser hører ikke til blandt de største forsendelsesarter i postvæ-